

בס"ד טל **טבת תש"פ**

"ישיבישע בלאט"

"שאלות" ו"מראי מקומות" על ה"דף - היומי"

מאימתי פרק ראשון ברכות

ספק בלאטרי וקיים בלאטרי, אלאם חלה הלא דלאמי כל חסיו זו פוימנל למה נרמז גוים הלא: דנוימו, פרילסיס: **שפליס** **בגיב**, קריי **גיב** קטומס שיכלה ימי היגע: **שפיל**, השפיל עמקן לכוץ המקרא, כל דבר שאזא ככוף קריי עשילי על דבר: **סמוסיס** **למד** **למולט**, **דנברי** **תריס** **דכתיב** (אחריו) **למתיס** כל סקודיו סמוסיס וי סמתיס כל סקודיו עשויס כמלמי יריס ולכוין וכל דבר קיינ: **לנוס** **על** **עבד** **סמורד** **כריכו**, ויכל המעמקס חל דברי הגביל: **סמור** **לנוס** **על** **כו**, וכל חוין הכל דהוי: **סכל** **נפי** **סוס**, סמוסיס לתיז: **ואמר** **שירי**, כנגד סולס למר.

כא **פרשה** שיהיה הבכור על דוד פתח בה **באשר** **וסיים** **בו** **בבשרו** **פתח** **באשרי** **דכתיב** **יאשרי** **האיש** **וויסיס** **באשרי** **דכתיב** **יאשרי** **כל** **חוסיו** **בו**: הגירו בריוני הרון בשבבותיה דר"מ והון קא מצעוץ ליה טובא הוה קא בעי ר' מאיר רחמי עלויהו כי היכי דליבותרו אמרה ל' ברוריא דביתוהו מאי דעתך משום דכתיב ייחמו המאים מי כתיב הומאים המאים כתיב ועוד שפיל לסיפיה דקראו ורשעים

עוד אינם כיון דיתמו המאים ורשעים עוד אינם אלא י בעי רחמי עלויהו דלחרתו כתיבשהו המאים ורשעים כתיבשהו: אמר להו הווא צדוקי לבחוריא כתיב וירני עקרה לה ילדה משום דלא ילדה רני אמרה ליה שמיא שפיל לסיפיה דקראו דכתיב י רבים בני שויממה מבני בעולה אמר ה' אלא מאי עקרה לא ילדה רני כנסת ישראל שדומה לאשה עקרה שלא ילדה כנים לגיהנם כתיבוי: א"ל הווא צדוקי לר' אברו כתיב יאמווד לוד כבירוהו מפני אבשלום בנו כתיב ילודו מכתם כבירוהו מפני שאול כמקרה הי מעשה הוה כרישא מכרי מעשה שאול הוה כרישא לכחבו כרישא אמר ליה אתון דלא דרשיתון סמוכיין קשיא לך אגן דדרשיתן סמוכימ אל קשיא לן ידא"ל ויחנן סמוכיין מן התורה מנין שגא י סמוכימ לעד לעולם עשוימ כמבא וישיר למה

סמכתה פרשת אבשלום דפרשה נגז ומגז שגא יאמר לך אדם כלום יש עבד שמורד ברבו אן אף אתה אמר לו כלום יש בן שמורד באביו אלא הוה הכא בני הוה: אמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מאי דכתיב ויפיה פתחה בחכמה ותורה חסד על לשונה כנגד מי אמר שלמה מקרא הו לא אמרו אלא כנגד דוד אביו שרד בחמשה עולמים ואמר שירה רד כבעי אמו ואמר שירה שנאמר י בירכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו יצא לאורי העולם ונסתכל בכוכבים ומולות ואמר שירה שנאמר י ברכו ה' מלאכי נבזרי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו ברכו ה' כל צבאיו וגו' ינק משרי אמו ונסתכל בדודיה ואמר שירה שנאמר מאי אמר י(ברבי) יהודה כרי שלא יסתכל במקום ערות רב מתנא אמר כרי שלא ינק במקום המנופה ראה במקפתן של רשעים ואמר שירה שנאמר י יחמו המאים מן הארץ ורשעים עוד אינם כרכי נפשי את ה' הללויה נסתכל ביום המיתה ואמר שירה שנאמר י ברכי נפשי את ה' אלוהי גדלת מאד הוה ודוד לבשת מאי משמע י(דעל יום המיתה ואמר רבה בר רב שילא סמיפא דרניינא דכתיב י(סתתיר פניך היתולן חוסף רוחם ויעוץ וגו' רב שמיזי בר עוקבא ואמרי לה מר עוקבא הוה שכח קמיה דר' שמעון בן פוי ותוה מסדר אנדרתא קמיה דר' יהושע בן לוי אמר ליה מאי דכתיב י ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו אמר ליה בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא י(מדת בשר ודם מדת בשר ודם צד צורה על גבי הכותל ואינו יכול להחביל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים והקב"ה אינו כן צד צורה בתוך צורה ומטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים והיינו דאמרה חנה י(אין קדוש כה' כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו. מאי אין צור כאלהינו אין ציור כאלהינו י(מאי כי אין בלתיך אמר ר' יהודה בר מנסיא אל תקריי כי אין בלתיך אלא אין לבלותך שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם מעשה ידיו מכלין אותו והקב"ה מבלה מעשיו א"ל אגא הכי קא אמינא לך הני חמשה ברכי נפשי כנגד מי אמרין דוד לא אמרין אלא כנגד הקב"ה וכנגד נשמה מה הקב"ה מלא כל העולם אף נשמה מלאה את כל הגוף מה הקדוש ברוך דה רואה ואינו נראה אף נשמה רואה ואינה נראית מה הקב"ה ון את כל העולם כלו אף נשמה ונה את כל הגוף מה הקב"ה מחויר אף נשמה מחורה מה הקב"ה וישב כחדרי חדרים אף נשמה וישבת כחדרי חדרים יבא מי שיש בו חמשה דברים הללו וישבת למי שיש בו חמשה דברים הללו: אמר רב הונאה מאי דכתיב י(מי כהתכם ומי יודע פשר דבר מי כהקדוש ברוך הוא שידע לעשות פשרה בן שני צדוקים בן שני צדוקים לישעיהו חוקיהו אמר ליתו ישעיהו נבאי דהכי אשכחן באליהו דאול לבני אהאב (שנאמר י(יידך אליהו לדראתא אל אהאב) ישעיהו אמר ליתו חוקיהו נבאי דהכי אשכחן ביהודם בן אהאב דאול לבני אלישע מה עשה הקב"ה תבאי יסורים על חוקיהו ואמר לו לישעיהו לך ובקר את החולה שפירה י(בימיים תהם חלה חוקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמינן תבניא ויאמר אליו כה אמר ה' (צבאות) צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה וכל מאי כי מת אתה ולא תחיה מת אתה בעולם הוה ולא תחיה לעולם הבא אמר ליה מאי כולי האי אמר ליה משום דלא נסקת בפרייה ורביה א"ל משום דחוא ל' ברוח הקדש י(דנפק מינאי בנין דלא מעלי א"ל בהדי כבשי דרחמנא למה לך מאי דמפקדת איבעי לך למעבד ומה דניחא קמיה קודשא בריך הוא לעבד אמר ליה השתא הו כל ברויך אפשר דניחא וכוחא דרין וירידן נפקין מנאי בנין דחמשה א"ל כבר נגזרה עלך גזירה א"ל בן אמינן כלה נהנתך ונא כן מקובלני כמית אבי אבא י(אפי' ררב חדה מונחת על ציוריו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים אתמר נמי רבי יוחנן ורבי י(אליעזר) דאמיני תרווייהו אפילו חרב חדה מונחת על ציוריו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים שגא י(יין יקמלני לו איהל י(

א"ר רבנא אבא אבא, מיהו ומתי היה? עי' פרש"י ועי' קול אליהו להגר"א.
אפילו חרב חדא וכו', וקשה מר"ה יז: שרק בציבור נקרע גזר דין ולא ביחיד? כן הקשה שם בטורח אבן שם ויתריך שחזקיהו היה נחשב כציבור, או בגלל מעשיו או בגלל שהיה מלך, וכן הביא מהרשב"א שו"ת ח"א קמח'.
א"ל בן אמוץ וכו', באור מה שאמר לו בלשון כזאת? עי' הגהות מהרמח"ם מבית אבי אבא, מיהו ומתי היה? עי' פרש"י ועי' קול אליהו להגר"א.
אפילו חרב חדא וכו', וקשה מר"ה יז: שרק בציבור נקרע גזר דין ולא ביחיד? כן הקשה שם בטורח אבן שם ויתריך שחזקיהו היה נחשב כציבור, או בגלל מעשיו או בגלל שהיה מלך, וכן הביא מהרשב"א שו"ת ח"א קמח'.
א"ל בן אמוץ וכו', באור מה שאמר לו בלשון כזאת? עי' הגהות מהרמח"ם מבית אבי אבא, מיהו ומתי היה? עי' פרש"י ועי' קול אליהו להגר"א.
אפילו חרב חדא וכו', וקשה מר"ה יז: שרק בציבור נקרע גזר דין ולא ביחיד? כן הקשה שם בטורח אבן שם ויתריך שחזקיהו היה נחשב כציבור, או בגלל מעשיו או בגלל שהיה מלך, וכן הביא מהרשב"א שו"ת ח"א קמח'.
א"ל בן אמוץ וכו', באור מה שאמר לו בלשון כזאת? עי' הגהות מהרמח"ם מבית אבי אבא, מיהו ומתי היה? עי' פרש"י ועי' קול אליהו להגר"א.
אפילו חרב חדא וכו', וקשה מר"ה יז: שרק בציבור נקרע גזר דין ולא ביחיד? כן הקשה שם בטורח אבן שם ויתריך שחזקיהו היה נחשב כציבור, או בגלל מעשיו או בגלל שהיה מלך, וכן הביא מהרשב"א שו"ת ח"א קמח'.
א"ל בן אמוץ וכו', באור מה שאמר לו בלשון כזאת? עי' הגהות מהרמח"ם מבית אבי אבא, מיהו ומתי היה? עי' פרש"י ועי' קול אליהו להגר"א.
אפילו חרב חדא וכו', וקשה מר"ה יז: שרק בציבור נקרע גזר דין ולא ביחיד? כן הקשה שם בטורח אבן שם ויתריך שחזקיהו היה נחשב כציבור, או בגלל מעשיו או בגלל שהיה מלך, וכן הביא מהרשב"א שו"ת ח"א קמח'.
א"ל בן אמוץ וכו', באור מה שאמר לו בלשון כזאת? עי' הגהות מהר

